

Sygn. akt IV U 412/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lutego 2014 roku w Ś.

sprawy z odwołania **R. K.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia 20 lipca 2013 roku, znak: (...). (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

R. K. odwołała się od orzeczenia o stopniu niepełnosprawności z dnia 20.07.2013r. uzasadniając to m.in. tym, że stan jej zdrowia stanowi dla niej ogromny problem w codziennym funkcjonowaniu i znalezieniu odpowiedniej pracy. Chodzi przy pomocy kuli, ma problemy z utrzymaniem równowagi.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniósł o oddalenie odwołania, uzasadniając to m. in. tym, że powódka nie spełnia ustawowych wymogów zaliczenia jej do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Sąd ustalił:

(...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w D. orzeczeniem z dnia 09.04.2013r. zaliczył R. K. do lekkiego stopnia niepełnosprawności na czas do 31.03.2018r; symbol przyczyny niepełnosprawności 10-N, 05- R.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. orzeczeniem z dnia 20.07.2013r utrzymał w mocy zaskarżone przez R. K. orzeczenie (...) w D..

Dowody:

- orzeczenie (...) w D. z dnia 09.04.2013r, orzeczenie (...) we W. z dnia 20.07.2013r. – w aktach (...) w załączeniu.

Biegli sądowi specjaliści neurolog i ortopeda rozpoznali u powódki stan po urazie wielonarządowym, zespół bólowy kręgosłupa bez objawów korzeniowych i orzekł, że stan zdrowia powódki w zakresie schorzeń chirurgiczno – ortopedycznych i neurologicznych nie uzasadnia zaliczenia jej do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Może być zaliczona do lekkiego stopnia niepełnosprawności z symbolu 10-N, 05-R do 31.03.2018r.

Dowód:

- opinia biegłych – k. 13-14.

Sąd zważył:

Odwołanie jest bezzasadne.

Przepis art. 4 Ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity – Dz. U. z 2011 roku, Nr 127, poz. 721) stanowi, że:

- 1) ust. 1 – do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.;
- 2) ust. 2 do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającej czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych;
- 3) ust. 3 – do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

W zasadzie bezsporne było, że powódka w dniu 23.05.2005r. doznała wielonarządowego urazu i przez wiele miesięcy była leczona – początkowo hospitalizowana, a następnie leczona ambulatoryjnie; wielokrotnie była rehabilitowana stacjonarnie.

Sporne pozostawało, czy stan zdrowia powódki uzasadnia zaliczenie jej wyższego niż lekki stopień niepełnosprawności.

Wszyscy lekarze badający powódkę (w (...), (...) i dwóch biegłych sądowych) zgodnie orzekli, że stan zdrowia powódki uzasadnia zaliczenie jej do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Powódka nie wniosła zastrzeżeń do opinii biegłych, nie wykazała, iż opinia biegłych jest rażąco wadliwa lub w sposób oczywisty błędna. Przyjąć zatem należało, że zgadza się z ustaleniami i wnioskami końcowymi opinii.

Sąd w całości dał wiarę opinii biegłych albowiem jest pełna, jasna, pozbawiona wewnętrznych sprzeczności i dostatecznie wyjaśniła wszystkie okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc orzeczono jak w sentencji.